

1. Voor hoeveel extra regels gaat dit zorgen en in hoeverre staat dat in verhouding met de opbrengst?

Initiatiefnemer beoogt het onderwijs terug te brengen naar het fundament: goed lesgeven. Initiatiefnemer merkt op dat leraren bijna een dag per week kwijt zijn aan administratie, terwijl daar vanuit de overheid vrijwel geen wettelijke verplichtingen aan worden gesteld. Daarom wordt ingezet op het terugdringen van niet-lesgevende taken en administratieve lasten, zoals uitgebreide administratie, extra functies en zorgtaken, zodat leraren meer tijd en ruimte hebben voor vakmanschap en lesvoorbereiding. Door deze focus kunnen scholen zich concentreren op kernvaardigheden zoals lezen, schrijven, woordenschat en kennisopbouw, terwijl het aantal extra regels beperkt blijft en de opbrengst voor leerlingen maximaal is.

2. Op welke punten zouden bibliotheken in heel Nederland in ieder geval moeten worden versterkt, opdat mensen er niet alleen terecht kunnen voor boeken, maar ook voor hulp bij laaggeletterdheid, digitale hulp en taallessen? (blz. 3)

Initiatiefnemer is groot voorstander van de bestaande informatiepunten digitale overheid (IDO) en de taalhuizen, voornamelijk in bibliotheken. Zij ziet met name kansen voor het versterken van deze twee diensten. Zo is er voor taalhuizen een kwaliteitskader opgesteld en vindt er certificering plaats via de Certificeringsorganisatie Bibliotheekwerk, Cultuur en Taal (CBCT). In de praktijk wordt er veel gewerkt met vrijwilligers, die een belangrijke rol vervullen. Daarnaast ziet de initiatiefnemer het als een wenselijke ontwikkeling dat, met name bij laaggeletterdheid, er meer professionals in worden gezet. Ook zijn er veel verschillende inrichtingen van IDO's en taalhuizen, wat de herkenbaarheid niet altijd ten goede komt. Daarom zou het goed zijn in het kader van LLO te werken naar een landelijk dekkende, eenduidige en herkenbare organisatie van taalhuizen.

3. Kunt u specificeren welke "domme en asociale bezuinigingen", waarvoor kabinet-Schoof heeft gekozen, wat de initiatiefnemers betreft in ieder geval van de baan moeten teneinde het beoogde fundament op te bouwen? (blz. 3)

De initiatiefnemer is van mening dat de bezuinigingen op het onderwijs ongedaan moeten worden gemaakt om het beoogde fundament te kunnen versterken. In dat kader acht zij het van belang dat opnieuw moet worden geïnvesteerd in het onderwijs. De initiatiefnemer ziet met name het belang van gerichte investeringen in het verbeteren van de lees- en schrijfvaardigheid in het primair en voortgezet onderwijs en in het ontzorgen van leraren. Concreet gaat het daarbij om de bezuinigingen op de onderwijsachterstandsmiddelen, het programma 'School en Omgeving' en middelen ter versterking van de brede brugklas.

4. In hoeverre komt de vermelde gedachte dat elke school een schoolbibliotheek verdient als basisvoorziening overeen met de uitvoering van de motie Moorman c.s. over een toegankelijke bibliotheekvoorziening in elke school in het funderend onderwijs (Kamerstuk 36 699, nr. 27)? (blz. 4)

Deze gedachte is in lijn met de strekking van de motie. In de praktijk zal het daarbij gaan om het programma 'de Bibliotheek op School' (dBoS). De motie onderstreept het belang van een toegankelijke bibliotheekvoorziening voor iedere leerling, een uitgangspunt dat ook in deze initiatiefnota centraal staat. Daarbij acht initiatiefnemer het van belang dat dit op termijn kan uitgroeien tot een basisvoorziening: een voorziening die voor iedere school vanzelfsprekend beschikbaar is, zonder dat daarvoor telkens afzonderlijke aanvragen of beoordelingen nodig zijn.

5. Wat betekent een voldoende halen voor Nederlands voor kinderen met (ernstige) dyslexie of andere taalproblemen? (blz. 4)

Initiatiefnemer is van mening dat er in de praktijk altijd ruimte moet zijn voor kinderen met ernstige dyslexie of andere taalproblemen. Zo kunnen leerlingen met een fysieke handicap ook vrijstelling krijgen voor gym of kunnen leerlingen met dyscalculie ervoor kiezen om niet in wiskunde examen te doen. De initiatiefnemer ziet daarbij kansen voor aangepaste examens of extra tijd voor deze leerlingen. Wel moet daarbij opgemerkt worden dat er in Nederland relatief veel dyslexieverklaringen worden afgegeven en dat deze bovendien vaker worden afgegeven aan leerlingen uit een welvarend milieu. De vraag volgens initiatiefnemer is dan ook wanneer er daadwerkelijk sprake is van dyslexie en wanneer er sprake is van slecht technisch leesonderwijs. Daarom beoogt initiatiefnemer juist eerst de basis op orde te brengen, voordat de zak- en slaagregeling aangepast moet worden. Volledigheidshalve merkt de initiatiefnemer op dat de Inspecteur-generaal van het Onderwijs eerder opriep om de normering van de examens opnieuw te wegen en daarbij te stoppen met de mogelijkheid om met (minimaal) een 4,5 op Nederlands te slagen voor het diploma. De initiatiefnemer staat positief tegenover een aanscherping van de zak-slaagregeling, maar acht dit alleen wenselijk nadat de noodzakelijke hervormingen in het leesonderwijs zijn doorgevoerd.

6. Wat zou volgens u de consequentie zijn - en wat zou de consequentie moeten zijn - voor een leerling als deze geen voldoende voor Nederlands haalt? (blz. 4 t/m 13)

Het verhogen van de normering van de examens is bedoeld om het taalonderwijs en de ondersteuning voor leerlingen te versterken. In de praktijk betekent het niet behalen van een voldoende voor Nederlands dat extra aandacht en begeleiding nodig is. Wanneer leerlingen dreigen een onvoldoende te halen, of dit hebben behaald, is het van belang dat zij aanvullende lestijd en gerichte ondersteuning ontvangen om hun taalvaardigheid te verbeteren en het beoogde niveau alsnog te bereiken.

7. Welk effect op het slagingspercentage verwacht u indien een 6 als minimaal eindcijfer voor Nederlands wordt ingevoerd? (blz. 4 t/m 13)

Volledigheidshalve merkt de initiatiefnemer op dat het bij een voldoende voor Nederlands gaat om het onafgeronde cijfer 5,5, dat resulteert in het eindcijfer 6. Uit de Examenmonitor 2025 blijkt dat het gemiddelde eindcijfer voor Nederlands tussen 2019 en 2025 rond de 6,4 ligt. Op dit moment kan een eindcijfer 4,5 worden gecompenseerd met een 6 op een ander kernvak. Het overgrote deel van de leerlingen met een onvoldoende voor Nederlands haalt een eindcijfer 5; dit varieert van 96,5% van de havo-leerlingen tot 97,9% van de vwo- en vmbo-k-leerlingen.

Wanneer het verplicht wordt een voldoende voor Nederlands te behalen, zonder mogelijkheid tot compensatie, zijn andere effecten te verwachten. Zowel leerlingen als scholen zullen zich sterker richten op het bevorderen van taalvaardigheid. Initiatiefnemer acht dit van belang om ervoor te zorgen dat leerlingen over de benodigde geletterdheid beschikken die hen ook in de toekomst ondersteunt. Tegelijkertijd is het van belang dat hierbij adequate begeleiding en ondersteuning beschikbaar is, met als doel het slagingspercentage zoveel mogelijk te behouden en leerlingen in staat te stellen hun diploma te behalen.

8. Hoe weegt u het risico van het voortijdig schoolverlaten bij vmbo-leerlingen die niet aan de taaleis kunnen voldoen van minimaal een voldoende voor Nederlands? (blz. 4 t/m 13)

Initiatiefnemer benadrukt dat het onwenselijk is dat leerlingen laaggeletterd de school verlaten. Het risico van voortijdig schoolverlaten wordt erkend, maar vormt geen reden om de minimale eis voor een voldoende voor Nederlands niet te hanteren: een diploma zonder voldoende taalvaardigheid biedt immers onvoldoende

perspectief op de arbeidsmarkt. In de initiatiefnota is aangegeven dat eerst de noodzakelijke hervormingen in het onderwijs nodig zijn voordat de weging van Nederlands wordt aangepast. Daarbij geldt dat extra ondersteuning en aanvullende lestijd een randvoorwaarde vormen voor leerlingen die dreigen een onvoldoende te behalen voor Nederlands, zodat zij de kans krijgen het beoogde niveau te bereiken.

9. Hoe kijkt u aan tegen de spanning tussen kleinere klassen die vragen om meer personeel en meer lokalen enerzijds en de personeelstekorten en onvoldoende beschikbare huisvesting anderzijds? (blz. 4 t/m 13)

Onderzoek onder leraren laat zien dat in grotere klassen de werkdruk toeneemt. Werkdruk is een belangrijke reden voor leraren om het onderwijs te verlaten, waardoor klassen vervolgens weer groter worden. Dat is schadelijk voor de aantrekkelijkheid van het beroep. Initiatiefnemer wil die vicieuze cirkel doorbreken, door nadrukkelijk meer te sturen op de arbeidsvoorwaarden van leraren met een norm voor kleinere klassen. Het stellen van een norm geeft de mogelijkheid om beter in kaart te brengen hoe het ervoor staat met klassengroottes in Nederland en een middel voor leraren om in gesprek te gaan over werkdruk en bemensing in de school. Landen als Estland en Finland laten zien dat dit kan, en dat het werkt. En ook uit rapportages van ouders blijkt dat hoe groter de klas, hoe lager de tevredenheid van ouders over de kwaliteit van onderwijs.¹

10. Vindt u dat de doorstroomtoets in de huidige vorm op de juiste leeftijd wordt afgenomen? (blz. 7)

Initiatiefnemer is voorstander van latere selectie. Daarbij zou een weging en dus ook toetsing naar onderwijsrichting op een later moment gepaster zijn. Initiatiefnemer is voorstander van latere selectie en acht de huidige doorstroomtoets op twaalfjarige leeftijd te vroeg. PISA meet leerlingprestaties op vijftienjarige leeftijd, omdat op dat moment betrouwbaarder kan worden vastgesteld wat een leerling werkelijk kan. Landen die later selecteren, zoals Finland en Estland, laten zien dat dit leidt tot betere onderwijsuitkomsten en minder kansonmogelijkheid. De initiatiefnemer pleit daarom voor selectie op of rond vijftienjarige leeftijd, in lijn met internationale inzichten. Een toets op twaalfjarige leeftijd kan in die tussenperiode een rol spelen als diagnostisch instrument om leerlingen gerichte ondersteuning te bieden, maar zou niet bepalend moeten zijn voor de onderwijsrichting die een leerling volgt.

11. Hoe verhoudt het schrappen van begrijpend lezen, dat de initiatiefnemers voor ogen staat, zich tot de verkenning hoe schrijfvaardigheid beter valt te toetsen in centrale examens, waar de Kamer om heeft gevraagd met het aannemen van de motie Haage (Kamerstuk 31 293, nr. 838)? (blz. 7)

Initiatiefnemer ziet dat deze twee doelen elkaar niet bijten en elkaar zelfs kunnen versterken. Meer aandacht voor schrijfvaardigheid kan goed bestaan naast het meer objectief meten van taalbeheersing. Daarom is de initiatiefnemer groot voorstander van het betrekken van het leesonderwijs in alle vakken, door bij bijvoorbeeld geschiedenis, biologie en burgerschap te oefenen met het lezen en schrijven van uitdagende teksten.

12. Waarom is digitale geletterdheid geen prioriteit van u als initiatiefnemers? (blz. 7)

-Digitale geletterdheid is wel degelijk belangrijk voor de initiatiefnemer. In deze nota is gekozen de focus te leggen op lezen en schrijven, omdat dit de absolute basis vormt van het onderwijs. Sterker nog: functionele taalvaardigheden vormen een randvoorwaarde voor digitale geletterdheid: wie niet goed kan lezen en schrijven, ondervindt direct beperkingen bij het navigeren en functioneren in digitale omgevingen. Dat neemt niet weg dat

¹ <https://oudersenonderwijs.nl/wp-content/uploads/2025/04/De-Staat-van-de-Ouder-2025.pdf>

de initiatiefnemer groot voorstander is van het feit dat digitale geletterdheid inmiddels deel uitmaakt van de basisvaardigheden en onderdeel zal worden van het nieuwe curriculum met eigen kerndoelen.

13. Waarom focust u zich alleen op daadwerkelijke leesvaardigheid, schrijfvaardigheid, woordenschat, kennisopbouw en reflectie? (blz. 7)

Omwille van de scope is de focus van de initiatiefnota aangebracht op specifiek lezen en schrijven. Diepgaand tekstbegrip hangt af van voldoende achtergrondkennis en woordenschat. De rol van kennis kan niet worden onderschat. Vervolgens moet daar kritisch op gereflecteerd worden, bijvoorbeeld door te discussiëren in de klas. De initiatiefnemer staat voor onderwijs waarin elke les een taalles is. Leerlingen leren daarnaast beter lezen als ze rijke, inhoudelijke teksten lezen, zoals jeugdliteratuur, geschiedenisverhalen en biologieboeken. Lezen moet daarom geïntegreerd worden in alle vakken. Dit versterkt juist de positie en het belang van zaakvakken zoals aardrijkskunde, geschiedenis en maatschappijleer. Daarom is ook daar veel aandacht voor in de initiatiefnota.

14. Welk budget wilt u vrijmaken voor extra ondersteuning? Wilt u een einde maken aan de mogelijkheid voor ouders om bijles te betalen voor hun kinderen? (blz. 8)

De initiatiefnemer is blij dat het nieuwe kabinet weer gaat investeren in onderwijs en daarbij middelen vrijmaakt voor extra ondersteuning. Initiatiefnemer acht het onwenselijk om bijles te verbieden, zolang het lees- en schrijfonderwijs niet op orde is. Ook daarna hebben ouders deze vrijheid. Echter zou dit gratis op school moeten plaatsvinden, zoals bijvoorbeeld al op scholen gebeurt via de onderwijsachterstanden middelen. Initiatiefnemer ziet in het terugbrengen van het leraarschap naar het fundament ook een belangrijke rol voor scholen, bijvoorbeeld als het gaat om het verdelen van niet-lesgevende taken of de inrichting van het rooster. Het maken van de afweging: ‘moet de leraar dit doen, of kan iemand het anders het ook?’, zou in de basis budgetneutraal gemaakt kunnen worden. In dat kader acht de initiatiefnemer ook een Nederlandse versie van de planlastcalculator wenselijk. Met dat instrument kunnen schoolleiders het schoolteam bevragen op welke gebieden ze administratieve last ervaren en waar men op kan inzetten om administratieve last te reduceren.

15. Waar haalt u, in tijden van een groot lerarentekort, deze leerkrachten vandaan? (blz. 8)

Zie ook vraag 9. Aanvullend merkt de initiatiefnemer op dat Nederland beschikt over een grote groep bevoegde leraren die op dit moment niet meer voor de klas staan. Onderzoek van het Arbeidsmarktplatform PO wijst uit dat werkdruk een van de voornaamste redenen is waarom leraren het onderwijs verlaten of hun aanstelling verminderen. Door nadrukkelijk in te zetten op kleinere klassen, minder administratieve lasten en betere arbeidsvoorwaarden, kan het beroep aantrekkelijker worden gemaakt en kunnen leraren die het onderwijs hebben verlaten worden teruggewonnen voor de klas.

16. Welke criteria legt u precies aan voor “een actuele, diverse schoolbibliotheek als basisvoorziening”? (blz. 9)

De initiatiefnemer acht het van belang dat de schoolbibliotheek een basisvoorziening wordt binnen iedere school. Daarbij gelden als uitgangspunten dat de collectie actueel en van voldoende omvang is, en dat deze regelmatig wordt vernieuwd zodat zij blijft aansluiten bij de leefwereld en interesses van leerlingen. Een brede variatie in genres en niveaus is daarbij van belang: leerlingen lezen meer en beter als zij boeken kunnen vinden die bij hen passen. Leesplezier is de sterkste voorspeller van leesvaardigheid, en een rijke, gevarieerde collectie vergroot de kans dat iedere leerling een boek vindt dat hem of haar aanspreekt.

Daartoe hecht de initiatiefnemer aan de inzet van professioneel opgeleide leesconsulenten, die leraren en leerlingen ondersteunen bij leesbevordering, collectieopbouw en het effectief gebruik van de bibliotheek. In dit verband wordt aangesloten bij bestaande succesvolle programma's zoals de Bibliotheek op school (dBos), waarin scholen samenwerken met lokale bibliotheken en deskundige leesconsulenten om structureel te werken aan leesvaardigheid en leesplezier.

17. Zorgt dit juist niet voor meer onnodige regels? (blz. 9)

Initiatiefnemer ziet dat er op dit punt geen nieuwe regels worden voorgesteld voor scholen, maar normen worden aangescherpt. Wel stelt de initiatiefnemer voor om lesmethoden te gaan keuren op basis van wetenschappelijke onderbouwing, aansluiting bij het curriculum en inhoudelijke kwaliteit. Ook komt er een einde aan het verdienmodel van uitgeverijen van wegwerpboeken. Dat sluit aan bij de brede wens bij leraren voor betere lesmethoden. Deze onvrede heeft recentelijk geleid tot het oprichten van een non-profituitgeverij, met de ambitie om dunnere lesmethoden voor 20 euro per leerling te maken in plaats van 300 euro per leerling.

18. Hoe kijkt u naar de vraag van het onderwijs voor actuele lesmaterialen? (blz. 9)

De initiatiefnemer vindt het van belang dat lesmateriaal actueel is, vooral waar dat gaat om de meest actuele wetenschappelijke inzichten. Initiatiefnemer vindt actuele voorbeelden in lesmethoden mooi, maar ziet het niet als noodzakelijk dat dit in de lesmethode zelf zit verwerkt en ieder jaar wordt aangepast. Vóór de komst van licentiemodellen met verplichte jaarlijkse afname van lesboeken leidde dat immers ook niet tot problemen. De leraar kan altijd zelf de actualiteit betrekken indien dat gewenst is. Het is bovendien prima mogelijk om tijdloze lesmethoden te ontwikkelen of tussenvormen waarbij een digitaal component wordt doorontwikkeld en de papieren variant langer mee kan gaan. Daar kunnen ook verschillen tussen lesmethoden zijn: voor een rekenmethode is het minder relevant om regelmatig een update te krijgen dan voor een methode maatschappijwetenschappen. Scholen en leraren moeten vrij zijn om zelf te kiezen wanneer ze lesmateriaal willen vernieuwen, in plaats van dat dit jaarlijks verplicht wordt gesteld door uitgeverijen van schoolboeken.

19. In hoeverre is "een volwaardige schoolbibliotheek in samenwerking met de lokale bibliotheek" méér dan "een actuele, diverse schoolbibliotheek als basisvoorziening"? (blz. 9 t/m 14)

De initiatiefnemer doelt hiermee op hetzelfde. De basisvoorziening die de initiatiefnemer voor ogen heeft, is bij voorkeur in samenwerking met de lokale bibliotheek zodat die expertise benut kan worden en boeken gerouleerd kunnen worden tussen scholen. Voor het vergroten van de leesvaardigheid is goede kwaliteit van leesboeken van belang. Daarbij helpt het voor het leesplezier dat er voor kinderen keuze is van boeken die aansluiten bij de belevingswereld en interesses van kinderen.

20. Wat betekent uw voornemen om de drempel om de bibliotheek te bezoeken zo laag mogelijk te laten zijn voor financiële drempels die daarbij dan nog wel aanvaardbaar zijn en welke beslist niet? (blz. 12)

Initiatiefnemer wil dat er zo min mogelijk drempels zijn. Gemeenten doen daarvoor al goed werk: zo kunnen houders van een Stadspas in Amsterdam een gratis lidmaatschap van de Openbare Bibliotheek Amsterdam krijgen. Rotterdam kiest ervoor om de bibliotheek gratis te maken tot en met zes boeken per jaar en het boetesysteem af te schaffen. Dit heeft geleid tot meer leden én meer betalende leden. En ook in Groningen wordt gekozen voor een gratis lidmaatschap aan mensen van 27 jaar en jonger, en kijkt daarbij nog naar een gratis lidmaatschap vergelijkbaar met Rotterdam.

Initiatiefnemer vindt het gerechtvaardigd dat van mensen die het kunnen betalen een bijdrage wordt gevraagd. Iedere gemeente maakt hierbij eigen keuzes, op basis van de uitdagingen en samenstelling van de gemeente zelf.

Wel ziet de initiatiefnemer kansen om landelijke keuzes te maken over wat minimaal aangeboden moet worden, bijvoorbeeld ten aanzien van mensen die moeite hebben met lezen en schrijven of met een kleine beurs. Daar kunnen gemeenten nu ook van elkaar leren.

21. Hoe verhoudt uw wens om het curriculum te herzien zich tot de nieuwe kerndoelen die dit jaar door de Kamer worden vastgesteld? (blz. 13)

In de nieuwe kerndoelen is meer aandacht voor leesvaardigheid en gaat de focus af van begrijpend lezen. De herziening die de initiatiefnemer voor ogen heeft is in lijn met de nieuwe kerndoelen. De initiatiefnemer ziet wel meer kansen voor een nadere en strakkere invulling van de kerndoelen, zodat leraren hierbij meer handvaten krijgen. Ook is bij- en nascholing van lerarenteams hierbij van belang.

22. In hoeverre staat u voor ogen dat, nadat de kerndoelen voor het vak Nederlands worden herzien en het centraal examen Nederlands wordt vervangen door toetsen die taalbeheersing objectief en criteriumgerelateerd meten, én een voldoende voor het vak Nederlands verplicht wordt voor het behalen van een VO-diploma, het College voor Toetsen en Examens de N-termen telkens weer mag aanpassen? (blz. 13)

Dat een weging wordt aangepast op basis van de moeilijkheidsgraad van een examen vindt de initiatiefnemer niet gek, het is immers niet mogelijk om één op één dezelfde toets te produceren ieder jaar. Het is echter onwenselijk als de n-term wordt ingezet als middel om consequent dezelfde slagingscijfers en gemiddelden te bereiken. De initiatiefnemer acht het wenselijk dat het College voor Toetsen en Examens transparant rapporteert over de gehanteerde n-termen en de onderbouwing daarvan, zodat de Kamer hierop toezicht kan houden.

23. Hoe kijkt u bij het beslippunt om de werkdruk van leraren te verlagen en ruimte te creëren voor vakmanschap en lesvoorbereiding, aan tegen de zorgtaken voor leerlingen met extra ondersteuningsbehoefte in relatie tot inclusief onderwijs? (blz. 13)

Initiatiefnemer ziet dat leerlingen met een extra ondersteuningsbehoefte relatief meer vragen van leraren, voor zowel de inzet van hun pedagogisch-didactisch repertoire als administratie. Uit het TALIS-rapport blijkt dat het aantal leerlingen in de klas met extra ondersteuningsbehoeften fors hoger ligt dan in andere landen.² Daarom is het van belang dat leraren hier voldoende in worden ondersteund en er goed wordt afgewogen wanneer iets aan de leraar is of aan iemand anders in de school. Voor initiatiefnemer is het van belang dat de basisvoorwaarden voor onderwijs, waaronder voldoende ondersteuning in de klas, op orde moeten zijn voor inclusief onderwijs.

24. Kunt u een indicatie geven van de "landelijke minimumeisen en structurele financiering" die u bij de verplichte Taalhuizen in de bibliotheek, in iedere gemeente als centraal knooppunt voor laaggeletterdheid, voor ogen staan? (blz. 14)

De initiatiefnemer stelt juist voor om hier een onderzoek naar te doen, omdat eerder uit rapportages van Certificeringsorganisaties Bibliotheekwerk, Cultuur en Taal bleek dat er te veel vrijblijvendheid is en dat er nog veel werk te verrichten is met het certificeren van Taalhuizen. Daarom is het relevant om te onderzoeken hoe landelijke minimumeisen vorm kunnen krijgen en hoe de vrijblijvendheid verminderd kan worden. Daarbij hoort

² <https://open.overheid.nl/documenten/b7ea5a30-d72f-4279-90c9-3c2bfe8aa2f9/file>

passende financiering, waarbij nog inzichtelijk gemaakt moet worden wat de investeringsbehoefte is en in hoeverre deze ingepast kan worden bij gemeenten en het Rijk.

25. Voor welk deel wordt de gewenste “investering in leesbevordering, uitbreiding van de bibliotheek op school, meer tijd voor schoolontwikkeling van onderwijsteams en de aanpak laaggeletterdheid via Taalhuizen en gemeenten” gedekt door inverdieneffecten met de economische groei, waartoe deze leidt? (blz. 14 t/m 15)

Vooraf bij het bestrijden van laaggeletterdheid valt veel te winnen: dat kost de Nederlandse samenleving meer dan een miljard euro per jaar. Daarnaast toont onderzoek aan dat landen met een hogere PISA-score hogere economische groei kennen. Volledigheidshalve merkt de initiatiefnemer op dat alleen meer tijd voor schoolontwikkeling van onderwijsteams uit de initiatiefnota aantoonbaar nieuwe investeringen vereist in het onderwijs. Met het coalitieakkoord ‘Aan de slag’ zijn hiervoor middelen uitgetrokken en zijn deze gedekt binnen de financiële paragraaf. Ook vraagt de nota om onderzoek te doen naar een verplicht taalhuis met structurele financiering, maar daarbij moet nog inzichtelijk gemaakt worden hoe groot het investeringstekort is en in hoeverre dit binnen bestaande middelen past.